

Sakari Sintonen

Kuulia ja tamburiineja

Kevyitä sovituksia jousikvartetille

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Kulttuurialan ammattikorkeakoulututkinto
Musiikin koulutusohjelma
Opinnäytetyö
20. marraskuuta 2013

Tekijä(t)	Sakari Sintonen
Otsikko	Kuulia ja tamburiineja- Kevyitä sovituksia jousikvartetille
Sivumäärä	21 sivua + 5 liitettä
Aika	20. marraskuuta 2013
Tutkinto	Kulttuurialan ammattikorkeakoulututkinto
Koulutusohjelma	Musiikin koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Muusikko
Ohjaaja(t)	Marko Puro, MuM Kai Lindberg, MuM
<p>Tässä työssä sovittiin jousikvartetille pienimuotoisia kappaleita useasta eri tyyllilajista. Jousikvartetit esiintyvät usein häissä, hautajaisissa ja muissa juhlatilaisuuksissa, joissa ohjelmiston toivotaan sisältävän lyhyitä ja yksinkertaisia sävellyksiä. Työn tavoitteena oli kartuttaa olemassa olevaa lyhyiden ja kevyiden jousikvartettkappaleiden valikoimaa ja saattaa uudet sovitukset opinnäytetyön julkisen aseman myötä kaikkien saataville. Tämä tulee toivottavasti vähentämään kappaleiden ja sävellyksien jatkuvaa uudelleen sovittamista sekä pienentämään jousikvartetien konsertteja edeltävää työmäärää. Työn toisena päämääränä oli kirjoittajan halu kehittyä sovittajana ja kerätä kokemusta sekä rutiinia tulevien projektien edesauttamiseksi. Sovitetut sävellykset olivat: <i>Chanson Sans Paroles</i>, Fritz Kreisler: <i>Tambourin Chinois</i>, Jerry Herman: <i>Hello Dolly</i>, Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway and Irving Mills: <i>Shake a Tail Feather/Minnie the Moocher</i> -potpuri ja Toivo Kuula: <i>Kehtolaulu</i>.</p> <p>Opinnäytetyö on jaettu neljään osaan. Johdantoa seuraa sovittamisen taustaa käsittelevä osio, jossa esitellään työn kannalta vain välttämättömimmät sovitustekniset aiheet. Työssä painotettiin erityisesti käytännön sovitustyötä, minkä takia teoreettinen tarkastelu on lyhyt. Toisen osion sovitustekniset aiheet havainnollistetaan kolmannessa osiossa käytännön esimerkein, jotka on poimittu työtä varten tehdyistä sovituksista. Tätä seuraa pohdinta ja yhteenveto neljännessä osiossa, sekä sovitusten kokonaiset partituurit ja erilliset stemmat opinnäytetyön liitteissä.</p>	
Avainsanat	sovittaminen, instrumentointi, jousikvartetti

Authors(s)	Sakari Sintonen
Title	Balls and Tambourines- Easy arrangements for the string quartet
Number of Pages	21 pages + 5 appendices
Date	20. marraskuuta 2013
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Classical Music
Specialisation option	Music Performance
Instructor(s)	Marko Puro, M.Mus Kai Lindberg, M.Mus
<p>In this Thesis small compositions from different genres were arranged for the string quartet. String quartets play regularly at weddings, funerals, private parties and other festivities, where short and simple songs are often required. Such pieces are also well suited as encores in more serious recitals. The primary goal of this work was to augment the available selection of concise and easily approachable music for the string quartet and to make it accessible to the public in the form of a Thesis. This will hopefully lessen the need of repeated arranging of compositions and songs and therefore reduce preconcert workloads. The secondary goal was for the Author to develop as an arranger and acquire an arranging routine to help future projects. The arranged songs were Toivo Kuula: <i>Chanson Sans Paroles</i>, Fritz Kreisler: <i>Tambourin Chinois</i>, Jerry Herman: <i>Hello Dolly</i>, Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway and Irving Mills: <i>Shake a Tail Feather/Minnie the Moocher</i> -medley and Toivo Kuula: <i>Kehtolaulu</i>.</p> <p>The Thesis is divided into four parts. The introduction is preceded by background knowledge on arranging and includes only the most essential techniques and concepts used in the arranging work. Emphasis was put on the practical arranging work and the theoretical discussion was therefore kept minute. The concepts of part two are demonstrated in part three with examples extracted from the arrangements. The discussion and summary are presented in part four, followed by the complete scores and individual parts included in the appendices.</p>	
Keywords	arranging, instrumentation, string quartet

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Sovittamisen taustaa	3
2.1	Sovittaminen ja soitinnus	3
2.2	Soittimien tunteminen	3
2.3	Äänten asettelu	4
2.4	Musiikillinen kudos	5
2.5	Unisono tehokeinona	5
2.6	Tremolo tehokeinona	5
3	Toteutus	7
3.1	Hello Dolly	7
3.2	Chanson sans paroles	9
3.3	Tambourin Chinois	11
3.4	Kehtolaulu	13
3.5	Shake a Tail Feather-Minnie the Moocher	14
4	Pohdinta ja yhteenveto	17
	Lähteet	19
	Liitteet	
	Liite 1. Hello Dolly. Partituuri ja stemmat	
	Liite 2. Chanson sans paroles. Partituuri ja stemmat	
	Liite 3. Tambourin Chinois. Partituuri ja stemmat	
	Liite 4. Kehtolaulu. Partituuri ja stemmat	
	Liite 5. Shake a Tail Feather-Minnie the Moocher. Partituuri ja stemmat	

1 Johdanto

Jousikvartetti on musiikillisen monipuolisuutensa ansiosta ollut jo pitkään säveltäjien suosituin kamarimusiikkikokoonpano. Jousikvartetille on sävelletty valtava määrä teoksia, mutta pienimuotoisten ja kevyiden teosten lukumäärä on vaatimaton. Varsinaisten konserttilaisuuksien lisäksi jousikvartetti esiintyy usein häissä, hautajaisissa ja muissa juhlatilaisuuksissa, joissa vaatimus ohjelmiston suhteen poikkeaa merkittävästi kamarimusiikkikonsertin normaalista ohjelmistosta. Häjäjuhlissa toivotaan usein yhtyeen soittavan myös kevyitä ja iloisia teoksia, hautajaisissa vuorostaan vakavampia ja hartaampia. Molemmille tilaisuuksille on pääsääntöisesti yhteistä, että kaikkien läsnäolijoiden kuunneltavaksi tarkoitetut teokset ovat yksinkertaisia ja lyhytkestoisia.

Tässä työssä sovitettiin ja soitettiin lyhyitä sekä helposti lähestyttäviä kappaleita jousikvartetille. Työn ensisijaisena motivaationa oli sovittajana kehittyminen ja sovitusrutiinin kerryttäminen tulevien töiden nopeuttamiseksi. Lisäksi opinnäytetyön julkisen aseman vuoksi työtä varten tehdyt sovitukset ja soitinnukset ovat kaikkien saatavilla ilman erillismaksua. Tämä saattaa vähentää muiden jousikvartetien esiintymistä edeltävää työ määrää merkittävästi.

Jousikvartetille kirjoitettujen ns. keikkakappaleiden puutteen takia monia sovituksia jousikvartetille on jo helposti saatavilla esim. International Music Score Library Projectin (ISMLP) avulla ([IMSLP-International Music Score Library Project 2013](#)). Sovittamista yleisesti ja jousikvartetille sovittamista käsitteleviä opinnäytetöitä on myös tehty aiemmin (Makkonen ja Sinisalo, 2006; Perkiö, 2012; Laine, 2009; Pippuri, 2008). Makkosen ja Sinisalon (Makkonen ja Sinisalo, 2006) opinnäytetyö koostuu perinteisen häämusiikin sovittamisesta, kun Perkiön, Pippurin ja Laineen (Perkiö, 2012; Pippuri, 2008; Laine, 2009) opinnäytetöissä pääpaino on pop- ja rocklauluissa. Tämän työn tavoitteena oli täydentää jo olemassa olevaa valikoimaa eri tyylilajien kappaleilla ja välttää teoksien uudelleensovittamista. Työstetyt teokset olivat:

- Toivo Kuula, *Chanson Sans Paroles*

- Fritz Kreisler, *Tambourin Chinois*
- Jerry Herman, *Hello Dolly*
- Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills *Shake a Tail Feather/Minnie the Moocher* -potpuri
- Toivo Kuula, *Kehtolaulu*

Opinnäyte koostuu neljästä osasta. Johdannon jälkeen käsitellään lyhyesti sovittamista varten tarvittavaa taustatietoa ja esitellään työssä käytettyjä sovitustekniikoita. Kolmannessa osassa havainnollistetaan aiemmin esitettyjä sovitustekniikoita esimerkein. Esimerkkejä esitetään jokaisesta tätä opinnäytetyötä varten sovitetusta kappaleesta. Kolmatta osaa seuraa pohdinta ja yhteenveto. Sovitusten kokonaiset partituurit ja erilliset stemmat ovat tämän opinnäytetyön liitteinä.

Opinnäytetyötyö kirjoitettiin ilmaisella $\text{\LaTeX} 2_{\epsilon}$ -ladontaohjelmalla ([Latex-A document preparation system 2013](#)) ja kirjoittaja haluaa kiittää Panu Leppäniemeä opinnäytetyön Latex-pohjan aloittamisesta ja jakamisesta. Tätä työtä varten edelleen muokattu Latex-pohja on vapaasti ladattavissa Github-sivustolla (Leppäniemi, [2013](#)). Kiitos kuuluu myös jousikvartetti Illuminarelle sovitusten kokeilemisestä ja rakentavasta kritiikistä sekä työn ohjaajille Kai Lindbergille, Marko Purolle ja Annu Tuovilalle hyvistä neuvoista sekä joustavuudesta. Erityiskiitos kuuluu vielä kirjoittajan viulunsoitonopettajalle Silja Raitio-Heikinheimolle erinomaisesta opetuksesta ja loppumattomasta kärsivällisyydestä.

2 Sovittamisen taustaa

Tässä osassa perehdytään tämän työn kannalta tärkeisiin sovitus tekniisiin aiheisiin. Työn yksi tärkeimmistä päämääristä oli tuottaa uusia sovituksia jousikvartetille ja saattaa ne julkisesti saataville. Tästä syystä työn painopiste on käytännön sovittamisessa ja tässä osassa käsitellään vain työn kannalta välttämättömimmät sovitus tekniikat.

2.1 Sovittaminen ja soitinnus

Sovittaminen on yleisesti käytetty termi, jolla tarkoitetaan usein myös soitinnusta tai orkestrointia. Pippurin opinnäytetyössä (Pippuri, 2008) tämä semanttinen ongelma on ratkaistu määrittelemällä sovittaminen teoksi, jolla alkuperäiseen sävellykseen tuodaan uusi ja luova lisä. Soitinnus on siten sovittamista ilman luovaa lisää, eli esim. teoksen stemmojen kirjoittamista uuteen äänialaan tai uusille soittimille siten, että teos ei merkittävästi muutu. Orkestrointi on soitinnusta orkesterille.

Tekijänoikeusjärjestö Teosto r.y. määrittelee sovittamisen samoin kuten edellä, jolloin teoksen sovittamiseen tulee aina anoa lupa. Tässä työssä pyrittiin kunnioittamaan alkuperäisiä teoksia, jolloin kyse oli lähinnä soitinnuksesta ja erillistä sovitus lupaa ei ollut tarpeen anoa. Tämän takia sovitukset ja soitinnukset noudattavat sävellysten alkuperäisiä sointurakenteita.

2.2 Soittimien tunteminen

Kaikille kokoonpanoille on tärkeää, että sovittaja ymmärtää yksittäisten soittimien rajoitukset ja miten soittimet soivat ryhmänä. Jousikvartetille sovittaessa tai soitinnettaessa yksinkertaisimmat rajoitukset ovat soittimien alimmat ja ylimmät äänet sekä soittajalle mukava äänenkorkeus. Esimerkiksi sellolle yleisesti suositeltu korkein nuotti on kaksiviivainen e (Forsyth, 1982), mutta ympäröivästä materiaalista ja soittajasta riippuen korkeammatkin sävelkulut ovat varsin mahdollisia (Forsyth, 1982; Blatter, 1997). Lisäksi on hyvä

huomata, että tapa, jolla lähestytään soittimen äänialan ääripäätä ei ole triviaali. Ääripäätä lähestyminen nopean kuvion tai ison hypyn kautta on soittajalle usein hankalaa.

Toisin kuin esim. pianossa, joidenkin intervallien kaksoisäänet ovat jousisoittajalle hankalia intonoida, minkä takia näiden kirjoittamista tulisi välttää. Esimerkiksi puhtaista kvinteistä koostuvat pariäänet ovat jousisoittajalle huomattavasti vaikeampia kuin terssit ja sekstit (Forsyth, 1982). Sama pätee puhtaisiin kvartteihin ja kaksoisäänikulkuihin, jotka edellyttävät asemanvaihtoja.

2.3 Äänten asettelu

Äänten asettelu on musiikin värin kannalta olennaista. Perinteisesti äänten asettelu jaetaan kahteen ryhmään: ahtaaseen ja hajalliseen asetteluun. Kvartetin tapauksessa ahtaassa asettelussa kolme ylintä ääntä kirjoitetaan yhden oktaavin sisälle. Hajallisessa asettelussa ylimmän (ensimmäinen viulu) ja kolmanneksi ylimmän (alttoviulu) äänen väli on vähintään oktaavi (Vainikka, 2013). Ahdas asettelu kuulostaa usein raskaalta ja tukkoiselta. Hajallinen asettelu tuottaa puolestaan kirkkaamman, erottelevamman ja täyteläisemmän kuulokuvan.

Yhteistä sekä sovittamiselle että instrumentoinnille on, että taajuuspeittoa tulisi aina välttää (Corozine, 2002). Taajuuspeitto on peittoilmiö, jossa kaksi soitinta tai ääntä soivat yhtäaikaaisesti lähes samalla äänenkorkeudella, jolloin korvan taajuusrajoitetun erottelukyvyn takia soittimet peittävät toisiaan. Korvalla on ns. kriittinen kaista, eli taajuusalue, jonka sisällä olevat osäänet korva hahmottaa yhtenä kokonaisuutena (Karjalainen, 2000). Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kun usean äänen muodostaman joukon keskinäisiä intervaleja pienennetään tulee vastaan raja, jonka jälkeen korva ei enää kykene erottelemaan yksittäisiä ääniä. Peittoilmiötä voidaan välttää suosimalla hajallista asettelua ahtaan sijaan. Useimmat tämän työn kappaleista instrumentoitiin partituurien avulla, jolloin äänten asettelu ei tuottanut varsinaista ongelmaa. Joissakin tapauksissa, esim. soittimen rekisterin sanelemana yksittäinen stemma jouduttiin transponoimaan eri oktaaviin, jolloin peittoilmiö tuli ratkaista.

2.4 Musiikillinen kudosis

Musiikillisella kudoksella eli tekstuurilla tarkoitetaan tapaa, jolla yksittäiset stemmat tai äänet punoutuvat yhteen. Länsimaisen musiikin tärkeimpinä kudostyyppinä pidetään useimmiten homofoniaa ja polyfoniaa, tosin musiikillista kudosta kuvataan usein myös termeillä soinnullisuus, kaksinnus, monofonia, heterofonia, heterorytmia ja kontrapunkti (Kilpiö, 2004). Homofonia on homorytmistä homofoniaa lukuun ottamatta yksinkertaisin moniääninen kudostyyppi, jossa itsenäistä melodiaa tukevat sitä säestävät elementit. Polyfonisessa kudoksessa melodiassa on säestyksen lisäksi itsenäisiä vastamelodioita ja -rytmejä. Sovitusten tekstuuria pyrittiin myös elävöittämään hyödyntämällä mm. polyrytmiikkaa ja obligatoa.

Sovituksen tai instrumentoinnin kudoksessa on suotavaa huomioida myös soitettavuus. Soittajien kannalta on mukavaa, mikäli erilliset stemmat ovat sopivan haastavia teknisesti sekä musiikillisesti mielenkiintoisia. Pitkät toistuvat jaksot ovat soittajille raskaita ja saattavat johtaa innottomaan tulkintaan.

2.5 Unisono tehokeinona

Unisono, eli melodia soitettuna useamman instrumentin tai äänen toimesta on yksi tavallisimmista musiikillisista tehokeinoista. Tehokeino esitellään tässä osiossa erikseen, juuri sen tärkeyden ja yleisyyden ansiosta. Unisono ja etenkin unisono useammassa oktaavissa on tehokas tapa alleviivata melodiaa (Cacavas, 2003; Corozine, 2002; Adler, 2002; Piston, 1955). Unisono kuitenkin nojaa kollektiiviseen tulkintaan, eli unisonon soittajat tulkitsevat musiikkia yhtenä ryhmänä, rajoittaen melodian rytmikäsittelyä ja tulkintaa sekä yksilö- että ryhmätasolla (Corozine, 2002).

2.6 Tremolo tehokeinona

Tremolo on soittotapa, jossa nopeasti toistetaan yhtä tai useampaa eri nuottia. Jousisoittajalle tavallisessa tremolossa yhtä tai useampaa nuottia toistetaan siten, että jokainen nuotti soitetaan eri jousen suunnalla. Legato-tremolossa kahden eri nuotin muodostamaa joukkoa toistetaan siten, että useampi joukko soitetaan vaihtamatta jousen kulkusuuntaa.

Tremolo on ominaista jousisoittimille ja sitä käytetään säestyksessä sen kiehtovan soinnin takia (Forsyth, 1982).

3 Toteutus

Tässä osassa havainnollistetaan edellisessä osassa esitettyjä sovitustekniikoita käytännön esimerkein. Esimerkit on valittu siten, että jokaisesta kappaleesta tuodaan esille juuri kyseiselle kappaleelle, sovitukselle ja tyyliä varten ominaisia piirteitä. Esimerkit esitetään kappalekohtaisesti.

Sovitettavien kappaleiden valitsemiseen pyrittiin tiukan aikataulun takia kuluttamaan mahdollisimman vähän aikaa, jolloin aikaa jäi enemmän varsinaiseen sovitustyöhön. Vaatimukset kappalevalinnoille olivat, että kappaleesta ei ole aiempaa sovitusta, kappale on lyhytkestoinen ja helposti lähestyttävä, kappaleita valitaan useammasta musiikkityylistä ja että kappaleet sopivat useampaan tilaisuuteen. Kappalevalintoihin vaikutti tietenkin kirjoittajan oma soitin, eli esim. Tambourine Chinois on teos, jota ei sovitane muu kuin viulisti. Myös molemmat Kuulan teokset kuuluvat viulistin normaaliin ohjelmistoon, mutta nämä valittiin melodioiden kauneuden ja yksinkertaisuuden perusteella, ei niinkään viulististen mieltymyksien seuraamuksena. Hello Dolly valittiin iloisen swing-tunnelman takia ja Shake a Tail Feather/Minnie the Moocher-potpuri valittiin vastaavasti blues-tunnelman takia. Kirjoittaja piti myös tärkeänä, että molemmat edellä mainitut kappaleet tarjoavat klassisesti kouluttautuneelle jousisoittajalle mahdollisuuden soittaa eri tyyliä varten musiikkia helposti lähestyttävällä tavalla.

Sovitukset nuotinnettiin Musescore-tietokoneohjelman avulla ([Musescore - Ilmainen musiikin sävellys & nuotinnusohjelma 2013](#)). Musescore on ilmainen ja helppokäyttöinen nuotinnusohjelma, joka on yhteensopiva useimpien kaupallisten ohjelmien kanssa.

3.1 Hello Dolly

Hello Dolly on Jerry Hermanin samannimistä musikaalia varten vuonna 1964 säveltämä kappale. Teos vakiinnutti asemansa jazz-standardina ja useat artistit ovat tehneet kappaleesta omat versionsa, joista Louis Armstrongin levytys ([Hello Dolly 1964](#)) lienee tunnetuin. Sovituksen pohjana käytettiin kirjan "Real jazz book"soinnutusta (Hahne, 2001) ja

kuulokuvassa pyrittiin mukailemaan Armstrongin tulkintaa.

Swingissä rytmikka on tärkeä osa kuulokuvaa. Esimerkki rytmin käsittelystä on nähtävissä kuvassa 1, jossa on esitelty sovituksen viisi ensimmäistä tahtia. Ensimmäinen viulu aloittaa säkeistön melodialla ja sellon pizzicato-puolinuotit luovat kudoksen pohjan. Alto-viululla on lyhyitä vastamelodioita. Toinen viulu on ainoa elementti, jolla on swing-rytmi. Sovituksessa on käytetty tyypillistä säestyskuviota, jossa toinen viulu soittaa lyhyitä nuotteja heikolle tahdin osalle puolentoista tahdin ajan. Toisen tahdin viimeisellä neljäsosalla on kaksi kahdeksasosaa, jotka swingissä soitetaan siten, että ensimmäinen kahdeksasosa on kahden triolikahdeksasosan mittainen ja toinen yhden. Jazz-muusikoille triolien ja duolien välillä vaihtelu on luontaista ja rytmikkaa ei merkitä erikseen. Ilmiö on hyvin samankaltainen kuin barokkimusiikissa, jossa ns. *Notes Inégales* (suom. epätasa-arvoiset nuotit) oli tapana soittaa eri pituisina siitä huolimatta, että ne ovat kirjoitettu samanpituisiksi. Moelantsin mukaan (Moelants, 2008) myös modernit barokkimuusikot soittavat nuotit eriarvoisina ja keskimääräinen kahden peräkkäisen kahdeksasosanuottien kestojen suhde on 1.63:1. Tämä on hyvin lähellä swing-rytmiä, jossa vastaava suhde on $\approx 2:1$. Tässä työssä kuitenkin oletettiin, että soittajat ovat klassisen musiikin osaajia, joten tasajakoiset ja kolmijakoiset rytmit merkittiin nuottiin eksplisiittisesti.

The musical score is written in 4/4 time. It consists of four staves: Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. Violins 1 plays a melody starting with a half note G4, marked 'mf'. Violins 2 plays a rhythmic accompaniment of eighth notes, marked 'mp' and 'simile'. Viola plays a melody starting with a half note G3, marked 'pizz. mf'. Violoncello plays a rhythmic accompaniment of eighth notes, marked 'mp'.

Kuva 1: Hermanin Hello Dolly-sovituksen viisi ensimmäistä tahtia. Nuotissa on huomattavaa toisen viulun swing-rytmikka, jossa on käytetty swingille tyypillisiä triolikahdeksasosia.

Soolot ovat jazzissa perinteisesti improvisoituja. Tämä on useimmille klassisen musiikin soittajille vierasta ja tästä syystä Hello Dollyn soolot on nuotinnettu. Kuvissa 2 ja 3 nähdään ensimmäisen ja toisen viulun säkeistöä mukailevat vuorottelevat soolot. Rytmikan lisäksi artikulaatio on jazz-musiikissa tärkeässä asemassa, ja tästä syytä sooloihin lisättiin aksentteja, tenuto-viivoja ja pisteitä kohtiin, joissa klassisessa musiikissa artikuloitai-

siin toisin. Esimerkiksi synkooppien korostaminen on jazzissa voimakkaampaa ja kahdeksasosanuottien, triolien ja kuudestoistaosanuottien yhdistelmät tuovat soolotaitteeseen enemmän liikkuvuutta. Huomataan vielä, että sellon säestyskuviota on tihennetty staattisista puolinuotteista (kts. kuva 1) eloisampaan ja melodisempaan neljäsosakuvioon. Tahdeissa 36-37 on lisäksi hyödynnetty kappaleessa 2.5 käsiteltyä tehokeinoa, jossa osa säkeistön melodiasta tuodaan esiin oktaavi-unisonon avulla. Pyrkimyksenä oli luoda sooloon tuttuuden tunne ja rikkoa nopeiden sävelkulkujen jono melodisen elementin avulla.

Kuva 2: Hermanin Hello Dollyn soolotaitteen kahdeksan ensimmäistä tahtia.

3.2 Chanson sans paroles

Toivo Kuulan vuonna 1910 säveltämä teos Chanson sans paroles (suom. Laulu ilman sanoja) on alun perin sävelletty viululle ja pianolle (Kuula, 1910). Jousikvartetille tehdystä sovituksesta kiinnitettiin erityisesti huomiota säestyskuviioon. Kuvassa 4 on esitetty sovituksen viisi ensimmäistä tahtia. Alkuperäisessä versiossa pianosäestyksen nuotit on kirjoitettu kestämään jokaisen tahdin loppuun. Pianosäestys soitetään pedaalin kanssa, jolloin kaikki nuotit alkavat selkeillä alukkeilla ja hiljenevät luonnollisesti tahdin loppua kohti.

Kuva 3: Hermanin Hello Dollyn soolotaitteen yhdeksän jälkimmäistä tahtia.

Nuottien yhtäaikainen sointi ja pedaalin tuomat yläsävelsarjat luovat säestykseen rauhallisen ja taianomaisen soinnin.

Kuva 4: Kuulan Chanson sans parolesin viisi ensimmäistä tahtia. Säestyksessä on käytetty tremoloa tehokeinona rauhallisen tahtien loppuja kohti hiljentyvän soinnin saavuttamiseksi.

Jousisovituksessa kevyttä ja taianomaista sointia tavoiteltiin korvaamalla pitkät nuotit sul tasto tremoloilla, kappaleen 2.6 mukaisesti. Luontaista häivyttämistä tuettiin lisäämällä

diminuendot tahtien loppuihin ja kirjoittamalla alttoviulun ja toisen viulun tremoloiden aloitukset eriaikaisiksi. Tällainen säestyskuvio mahdollistaa sen, että jokainen uusi ääni alkaa selkeällä alukkeella ilman, että säestyksestä muodostuu tasapaksu, jatkuvasti soiva äänimatto.

Sovituksen viisi seuraavaa tahtia ovat nähtävissä kuvassa 5. Ensimmäinen taite (tahdit 1-8) kertautuu lähes samanlaisena tahdistä yhdeksän alkaen. Kerrattavan taitteen säestystä varioitiin muuttamalla toisen viulun yhden nuotin tremolo kahden nuotin legato-tremoloksi. Lisäksi melodia siirrettiin sellolta alttoviululle. Nämä pienet muutokset tuovat tukevamman ja rikkaamman soinnin sekä auttavat viemään kappaleen musiikillista suuntausta eteenpäin. Melodian siirtämisestä matalamman rekisterin soittimelta korkeamman rekisterin soittimelle hyödynnettiin myös sovituksen edetessä (kts. Liite 2.). Kuten aiemmin kappaleessa 2.4 todettiin, melodisten elementtien vuorottelemisen pitää yllä sekä soittajien että kuuntelijoiden mielenkiintoa. Lisäksi soivan äänialan kasvattaminen ylä-, ja alarekisteristä luo täyteläisemmän soinnin ja vie teosta kohti sen huippukohtaa.

The image shows a musical score for measures 6-10 of 'Chanson sans paroles' by Debussy. The score is for Violins 1 and 2, Viola, and Violoncello. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The score shows a variation in the second violin part from tremolo to legato-tremolo. Dynamics include mf and pp.

Kuva 5: Tahdit 6-10 Kuulan Chanson sans parolesista. Toistuvan teeman säestystä on varioitu muuttamalla jousitremolo legato-tremoloksi.

3.3 Tambourin Chinois

Fritz Kreislerin säveltämä humoristinen Tambourin Chinois (suom. Kiinalainen tamburini) (Kreisler, 1910) on suosittu virtuoosikappale viululle ja pianolle. Nimensä mukaisesti sävellyksessä on kiinalaiseen musiikkiin viittaava rytmien kudos, jonka Kreisler toteutti hyödyntäen tasaista kahdeksasosasaästystä ja pentatonista asteikkoa.

Esimerkki sovituksen säestyskuvioista ja pääteemasta on esitetty kuvassa 6. Sellon ja

alttoviulun muodostama pumppaava säestyskuvioiden on kuten alkuperäisessä sävellyksessä, mutta ensimmäisen viulun esittämää melodiaa ei alun perin ole harmonisoitu. Työn sovituksessa toinen viulu soittaa kuvassa 6 nähtävän pääteeman kertauksen ensimmäisen viulun kanssa rinnakkaisissa kvarteissa. Tämä on vastoin perinteisiä äänenkuljetuskäytäntöjä, mutta tarkoituksena oli alleviivata pentatonisen asteikon sointia ja kappaleen humoristista tunnelmaa.

Kuva 6: Kreislerin Tambourine Chinois'n teeman kertaus. Toiselle viululle on kirjoitettu rinnakkaisia kvartteja sisältävä homofoninen osuus pentatonisen asteikon korostamiseksi.

Kappaleen vauhdikkuuden ja humoristisen tunnelman painottamiseksi sekä teknisen haastavuuden vuoksi vaikeimmat kohdat jaettiin ensimmäisen ja toisen viulun välillä. Jako tehtiin siten, että toisinaan nopeat kuviot vuorottelivat molempien soittimien välillä. Tästä on esimerkki kuvassa 6, jossa tahdistista 17 eteenpäin ensimmäinen ja toinen viulu vuorottelevat melodian soitossa. Samaa ideaa toistettiin läpi kappaleen, kts. Liite 3. . Tambourin Chinois'n alkuperäisversio sisältää myös runsaasti teknisesti haastavia kaksoisääniä. Hankalimmat pariäänit jaettiin työn sovituksessa ensimmäisen ja toisen viulun kesken. Kuvassa 7 on esimerkki edellä mainitusta pariäänien jaosta, jonka ansiosta alun perin erittäin vaikea taite on molemmille viulisteille suhteellisen helppo soitettava.

Mielenkiintoisimmat teemat jouduttiin teoksen viulistisen ja vauhdikkaan luonteen takia pääsääntöisesti kirjoittamaan ensimmäiselle ja toiselle viululle. Jotta myös sellolla ja alttoviululla olisi jotain mielekäästä soitettavaa, kappaleen rauhallisen ja lyyrisen Lento-osuuden melodiat sijoitettiin sellolle ja alttoviululle. Kuvassa 8 nähdään alttoviulusoolo, jota muut säestävät pizzicatolla. Pizzicato-säestys poikkeaa huomattavasti alkuperäisestä raskaammasta pianosäestyksestä, mutta ratkaisun tarkoitus oli luoda ilmavampi sointi ja suurempi kontrasti ympäröiviin nopeisiin taitteisiin. Säestyskuvioiden tarjoaa lisäksi melodian tulkitsijalle

24
Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

Kuva 7: Esimerkki teknisesti haastavien pariäänien jaosta Kreislerin Tambourin Chinois'ssa. Ensimmäisen ja toisen viulun stemmat ovat alkuperäisessä versiossa sooloviulun pariääniä.

enemmän tilaa rubatoa varten.

108
Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

Kuva 8: Ote Kreislerin Tambourin Chinois'n hitaasta keskiosasta. Pizzicato-säestyksellä tavoiteltiin kevyempää sointia.

3.4 Kehtolaulu

Toivo Kuulan viululle ja pianolle tai sellolle ja pianolle säveltämän Kehtolaulun (Kuula, 1907) sovituksessa pyrittiin kunnioittamaan alkuperäistä sävellystä. Kehtolaulussa on aiemmin kappaleessa 2 esitellyistä tehokeinoista käytetty oktaavi-unisonoa. Kuvassa 9 on nähtävissä kappaleen loppupuolella oleva huippukohta, jossa ensimmäinen ja toinen viulu soittavat melodiaa oktaavi-unisonossa.

Sovituksen toinen maininnan arvoinen piirre on esitetty kuvan 10 esimerkissä. Kuvasta nähdään, että alttoviulun stemmassa on kuudestoistaosamurtosointukuvion jälkeen heti kolme solistista kahdeksasosaa kolmen oktaavin unisonossa ensimmäisen ja toisen

45
Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

Kuva 9: Kuulan Kehtolaulun huippukohta. Vahvaa melodiaa on korostettu ensimmäisen ja toisen viulun oktaavi-unisonon avulla.

viulun kanssa. Tämän jälkeen alttoviulu palaa välittömästi säestävään rooliin. Sama koskee toista viulua, ja tilanne toistuu myös muiden soittimien kohdalla kappaleen eri osissa. Esimerkin kaltaiset tilanteet vaikeuttavat sovituksen tulkinnan hahmottamista, mutta ovat kuitenkin soitettavissa muutaman harjoituskerran jälkeen. Kehtolaulun sovituksessa vastaavat tilanteet ovat enimmäkseen seurausta pyrkimyksestä olla muuttamatta alkuperäistä sävellystä ja pyrkimyksestä jakaa melodiaosuudet tasapuolisesti kvartetin soittimien kesken.

24
Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

affettuoso
mf
mf
mf

Kuva 10: Esimerkki nopeasta vaihtelusta säestävien ja solististen osuuksien välillä. Tahdit 24 ja 25 Kuulan Kehtolaulusta.

3.5 Shake a Tail Feather-Minnie the Moocher

Shake a Tail Feather ja Minnie the Moocher ovat vanhoja blues-klassikoita. Kappaleilla on yhteistä se, että molemmat olivat vuoden 1980 suosituissa musikaalikomediasa

Blues Brothers. Ray Charlesin ja Cab Callowayn esittämät Shake a Tail Feather ja Minnie the Moocher lienevät tunnetuimmat versiot juurikin elokuvan musiikkiraidan saavuttaman suuren suosion ansiosta.

Teosten alkuperäisversiot on kirjoitettu isolle kokoonpanolle, joka sisältää laulun lisäksi sähkökitarat, rummut, basson, pianon sekä laajan puhallinsektion. Koska jousikvartetti on rajoitetumpi ryhmä, kirjoittajan mielestä kumpikaan kappale ei jousisovituksena säilyttäisi mielenkiintoa läpi alkuperäisen kappaleen keston. Tästä syystä päädyttiin yhdistämään lyhyemmät versiot molemmista kappaleista. Sovitukset pohjautuvat Charlesin ja Callowayn versioihin ja lähteenä käytettiin elokuvan äänitettä (*The Blues Brothers: Music from the Soundtrack 1980*) osittain korvakuulon harjoittamiseksi ja osittain siksi, että tyydyttävää nuottia ei ollut saatavilla.

Kuten jazzissa, rytmikka ja varsinkin synkoopit ovat tärkeitä myös blues-musiikissa. Kuvassa 11 on esitetty katkelma Shake a Tail Featherin säkeistöstä, jossa melodia on ensimmäisellä viululla ja vastamelodiat toisella viululla. Melodiat eivät itsessään ole niin mielenkiintoisia ja kappaleen mielenkiintoisuus nojaakin säestäviin elementteihin. Alkuperäisversion bassokuvio on kirjoitettu sellolle lähes sellaisenaan, sillä kuviolla on tärkeä rooli harmonian esille tuomisessa ja liikkuvuuden säilyttämisessä. Kuten kuvasta 11 nähdään, sello korostaa harmoniaa ja liikkuvuuden tunnetta kahdeksasosamurtosointukuvion avulla. Tärkein piirre sellon säestyskuviossa on kuitenkin se, että tahdin kolmannella iskulla on aina sointuun kuulumaton sivusävel, jolloin kolmannen iskun paino on vähemmän merkittävä. Tämä yhdistettynä siihen, että tahdin ensimmäisellä iskulla on aina soinnun pohjasävel luo rullaavan ja eteenpäin menevän säestyspohjan.

The image shows a musical score for four instruments: Violins 1 and 2, Viola, and Violoncello. The music is in G major (one sharp) and 4/4 time. The score starts at measure 19. The Violins play a melodic line with eighth notes and quarter notes. The Viola and Violoncello play a rhythmic accompaniment consisting of eighth notes and chords, with a specific emphasis on the third beat of each measure, as described in the text.

Kuva 11: Katkelma Shake a Tail Featherin säkeistöstä. Sellon ja alttoviulun säestyskuvio luo kevyen ja eteenpäin suuntautuvan tunnelman vähentämällä perinteisesti painollisten iskujen yksi ja kolme merkitystä.

Kuvasta 11 nähdään, että myös alttoviulu osallistuu sekä rytmisen ja harmonisen kudokseen lyhyillä kaksoisäänillä. Tyylijajille tyypilliseen tapaan alttoviulun säestyskuviolla ei ole ollenkaan nuotteja iskuilla yksi ja kolme, jotka ovat perinteisessä klassisessa musiikissa vahvimmat iskut. Tämä luo ilmavan soinnin ja edesauttaa edelleen eteenpäin menemisen tunnetta.

Kuvassa 12 on esimerkki toisesta bluesille ja jazzille hyvin ominaisesta ilmiöstä, eli ns. blue noteista. Blue note on löyhästi määritelty käsite, jolla voidaan tarkoittaa yleisesti sävellajiin tai sointuun kuulumattomia korusäveliä ja puolissävelaskeleiden väliin intonoituja nuotteja. Useimmiten käsitteellä viitataan kuitenkin vähennettyyn kvinttiin, joka viritetään niin matalaksi, että vire on lähempänä puhdasta kvarttia kuin vähennettyä kvinttiä. Kuvassa 12 nähdään, miten alttoviulun solo alkaa pitkällä liu'ullua asteikon viidennestä sävelestä asteikon neljänteen säveleen, toinen isko tahdissa 59. Tämän jälkeen solo jatkuu rytmisellä blue notein ja asteikon neljännen sävelen välillä vuorottelevalla kuviolla. Blue note on esimerkissä merkitty 3/4-sävelaskeleen alennusmerkillä eli symbolilla, joka koostuu alennusmerkistä ja sen pystytason peilikuvasta. Ensimmäisen viulun vastaava, mutta eriaikainen liuku tukee sumutorvimaista kuulokuvaa. Liukujen ajoitusta on täsmennetty neljäsosasävelaskeleen alennusmerkillä, eli symbolilla, jossa alennusmerkin varren yli kulkee vino viiva.

Kuva 12: Katkelma Minnie the Moocherin alttosoolosta. Alttoviulun blue note on merkitty 3/4-sävelaskeleen alennusmerkillä. Neljäsosasävelaskeleen alennus on myös merkitty liukujen ajoittamisen täsmentämiseksi.

4 Pohdinta ja yhteenveto

Työssä sovittiin jousikvartetille lyhyitä ja kevyitä kappaleita juhlatilaisuuksia ja konserttien ylimääräisiä numeroita varten. Ensisijaisena tarkoituksena oli kartuttaa julkisesti saatavilla olevaa ohjelmistoa ja näin ollen ehkäistä samojen teosten toistuvaa sovittamista. Työtä motivoi myös halu kehittyä sovittajana ja kokemuksen kerääminen sovitusrutiinin muodostamiseksi.

Suurin osa työajasta kului käytännön sovittamistyöhön, ja tästä syystä kirjallisen osion tavoitteena ei ollut olla kattava sovitusopas. Tämän sijaan työssä tyydyttiin esittelemään lyhyesti sovittamisen taustatietoa sekä joitakin työn sovituksissa käytettyjä sovitustekniikoita. Esitettyjä tekniikoita havainnollistettiin sovitustöistä poimituin esimerkein.

Alkuperäiseen suunnitelmaan kuului useamman teoksen sovittaminen. Sovitustyöhön kuului kuitenkin suunniteltua enemmän aikaa, kuten usein käy laajempien töiden kanssa, ja kaikkia suunniteltuja sovituksia ei tästä syystä sisällytetty tähän opinnäytetyöhön. Ajan niukkuuden takia sovituksissa tehtyjä ratkaisuja ei ollut mahdollista harkita niin perusteellisesti kuin alun perin oli suunniteltu. Useimmat sovitukselliset ratkaisut tehtiin täten ensimmäisen idean tai impulssin perusteella, jolloin moni yksityiskohta lienee jäänyt toteuttamatta. Toisaalta kirjoittajalle oli myös tärkeää, että sovituksia tehdään kohtuullisella nopeudella silläkin uhalla, että lopputulos jää keskeneräiseksi.

Kirjoittajan subjektiivinen mielipide on, että ajan puutteesta huolimatta sovitusten laatu parani työn edetessä. Esimerkiksi Toivo Kuulan Kehtolaulu oli ensimmäinen tätä työtä varten sovitettu teos. Sovituksessa pyrittiin olemaan erittäin uskollinen alkuperäiselle sävellykselle. Tästä syystä kaikki soittajat soittavat yhdessä käytännössä koko teoksen ajan, jolloin sovitukset on raskas sekä kuulijalle että soittajille. Samasta syystä soittajat joutuvat kappaleen aikana äkillisesti vaihtamaan solistisen ja säestävän materiaalin välillä, kuten aiemmin osassa 3.4 mainittiin. Fritz Kreislerin Tambourin Chinois oli puolestaan viimeinen opinnäytetyötä varten tehty sovitukset. Sovituksessa kiinnitettiin erityisesti huomiota siihen, että kuulokuvasta ei muodostuisi liian raskasta jatkuvan tutti-soiton takia. Tambourine Chi-

nois on opinnäytetyön sovituksista myös rohkein.

Subjektiiivisesta kehittymisestä huolimatta kirjoittaja on tietoinen, että sovitusten tasossa on parantamisen varaa. Parannettavaa on vielä esimerkiksi soittimien tuntemisessa. Kirjoittajan mielestä esimerkiksi sellon stemmat ovat paljon helpompia verrattuna viulun stemmisiin, vaikka soituksissa pyrittiin nimenomaan huomioimaan soitinten mukavuusalueet ja erityispiirteet. Toisaalta tähän vaikuttaa myös se, että sello matalimpana soittimena korvaa puuttuvan basson, jolloin varsinkin kevyemmät kappaleet edellyttävät suoraviivaista sellostemmaa.

Lähteet

- Adler, Samuel (2002). *The Study of Orchestration*. 3. painos. New York: W.W. Norton & Company, Inc.
- Blatter, Alfred (1997). *Instrumentation and Orchestration*. Boston: Shirmer.
- Cacavas, John (2003). *Music Arranging And Orchestration*. 2. painos. Switzerland: Belwin-Mills Publishing Corp.
- Corozine, Vince (2002). *Arranging Music for the Real World*. Mel Bay Publications, Inc.
- Forsyth, Cecil (1982). *Orchestration*. New York: Dover Publications, Inc.
- Hahne, Ingemar, toim. (2001). *Real jazz book*. Stockholm: Warner-Chappel Music Scandinavia AB.
- Hello Dolly* (1964). Kapp.
- IMSLP-International Music Score Library Project* (23. lokakuuta 2013). URL: <http://imslp.org/> (viitattu 23. 10. 2013).
- Karjalainen, Matti (2000). *Kommunikaatioakustiikka*. Espoo: Otamedia Oy, s. 101–112.
- Kilpiö, Lauri (2004). ”Rakeisuustilanteista supermelodiaan : katsaus Paavo Heinisen tekstuuriterminologiaan ja tekstuuriajatteluun.” Pro gradu-tutkielma. Sibelius-Akatemia.
- Kreisler, Fritz (1910). *Tambourin chinois, op. 3*. Schott Music International.
- Kuula, Toivo (1907). *Kehtolaulu*. Helsinki: Helsingfors Nya Musikhandel, K.G. Fazer.
- (1910). *Chanson sans paroles, op. 22/1*. Helsinki: Edition Fazer.
- Laine, Milka (2009). ”Opetellaan sovittamaan!” Opinnäytetyö. Lahden Amk.
- Latex-A document preparation system* (23. lokakuuta 2013). URL: <http://latex-project.org/> (viitattu 23. 10. 2013).
- Leppäniemi, Panu (30. lokakuuta 2013). *Github-Metropolia-thesis-latex*. URL: <https://github.com/panunu/metropolia-thesis-latex> (viitattu 30. 10. 2013).
- Makkonen, Tiia ja Maija Sinisalo (2006). ”Häämusiikkia jousikvartetille.” Opinnäytetyö. Stadia Amk.

Moelants, Dirk (2008). "Notes Iné gales in Contemporary Performance Practice".
Teoksessa: *The 10th International Conference on Music Perception and Cognition (ICMPC 10)*.

Musescore - Ilmainen musiikin sävellys & nuotinnusohjelma (22. elokuuta 2013). URL:
<http://musescore.org/> (viitattu 22. 08. 2013).

Perkiö, Tiina (2012). "Sovittajan matkassa- Pop/rocksovituksia jousikvartetille."
Opinnäytetyö. Keskipohjanmaan Amk.

Pippuri, Terhi (2008). "Sävellyksen sovittaminen pianolle – kahdeksan erityylistä
pop/rock-klassikkoa". Opinnäytetyö. Metropolia Amk.

Piston, Walter (1955). *Orchestration*. New York: W.W. Norton & Company, Inc.

The Blues Brothers: Music from the Soundtrack (1980). Atlantic.

Vainikka, Sakari (16. lokakuuta 2013). *Kaikki mitä olet aina halunnut tietää
kenraalibassosta, mutta et ole kehdannut kysyä. Tampereen yliopiston
opetusmoniste*. URL:
<http://www15.uta.fi/arkisto/mustut/mute/luentomoniste2.pdf> (viitattu
16. 10. 2013).

1. Hello Dolly. Partituuri ja stemmat

Hello Dolly

2

Jerry Herman

 means triplets from now on
 means swing rhythm from now on

Musical score for measures 1-5, featuring Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. The score is in 4/4 time. Violins 1 starts with a *mf* dynamic and includes a triplet of eighth notes in measure 3. Violins 2 plays a rhythmic accompaniment with a *mp* dynamic and includes a *simile* marking in measure 5. Viola plays a pizzicato line with a *pizz.mf* dynamic. Violoncello plays a rhythmic accompaniment with a *mp* dynamic.

Musical score for measures 6-10, featuring Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. The score is in 4/4 time. Violins 1 starts at measure 6 with a melodic line. Violins 2 continues the rhythmic accompaniment. Viola plays a melodic line with a *mf* dynamic in measure 7 and a *mp* dynamic in measure 8. Violoncello continues the rhythmic accompaniment.

11

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

17

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

22

cresc.

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

f

mf

f

f

28

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

33

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

37

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

41 Vlns. 1 Vlns. 2 Vla. Vlc.

44 Vlns. 1 Vlns. 2 Vla. Vlc.

49 Vlns. 1 Vlns. 2 Vla. Vlc.

54

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

f

mf

f

60

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

65

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

Rit.

Hello Dolly

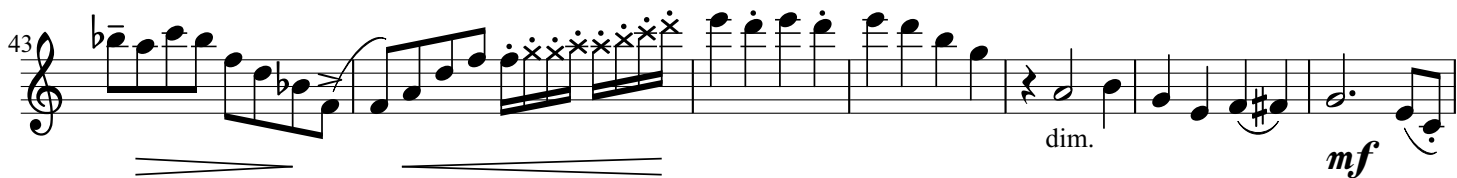
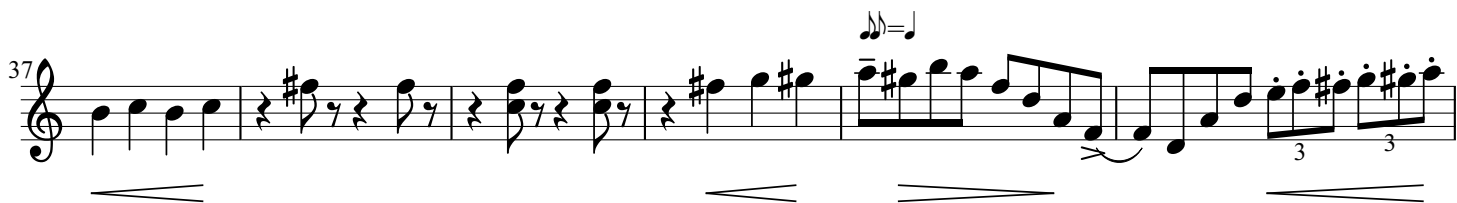
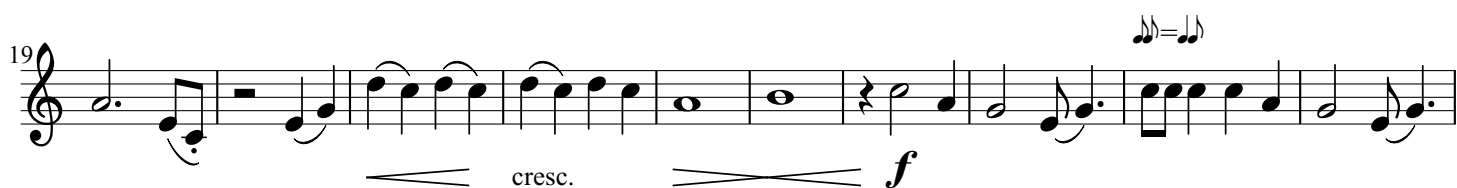
7

Jerry Herman

 means triplets from now on

 means swing rhythm from now on

Violins 1

Rit.

Hello Dolly

8

Jerry Herman

$\text{♪}=\text{♩}$ means triplets from now on

$\text{♪}=\text{♩}$ means swing rhythm from now on

$\text{♪}=\text{♩}$

Violins 2

mp *simile*

mp *simile*

mp *simile*

cresc. *mf*

mf

mf

mf *dim.*

mp

mf

63

Rit.

9

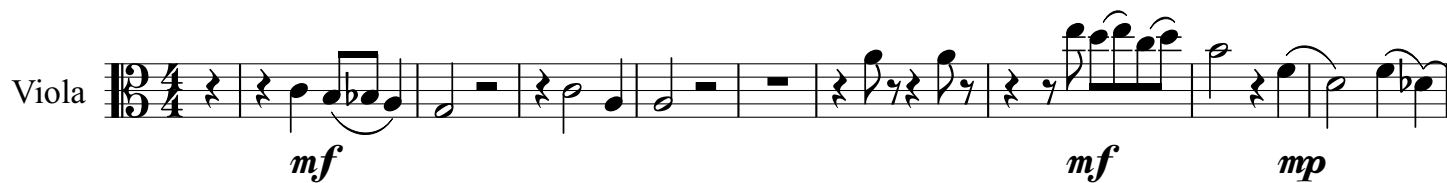
Hello Dolly

10

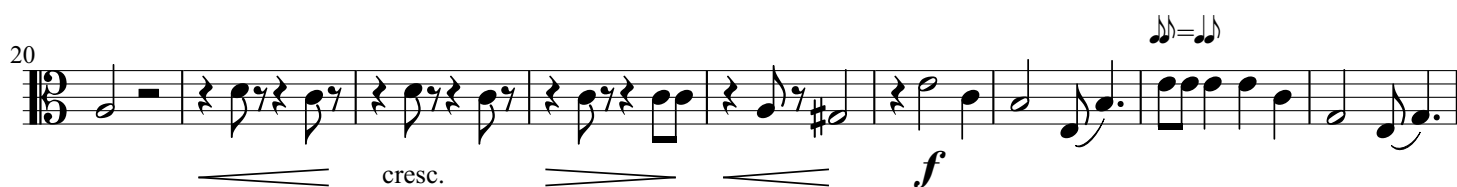
Jerry Herman

 means triplets from now on

 means swing rhythm from now on

Viola

10

20

29

36

44

53

61

Hello Dolly

11

Jerry Herman

Violoncello *pizz.*

mp

9

19

cresc. *f*

29

38

47

dim. *mp*

57

f

67

Rit.

2. Chanson sans paroles. Partituuri ja stemmat

Chanson sans paroles

2

T. Kuula

Violins 1 *sul tasto* *simile*

Violins 2 *pp* *sul tasto*

Viola *pp* *sul tasto*

Violoncello *pp*

p

Detailed description: This block contains the first five measures of the piece. The Violins 1 part features a melodic line with slurs and accents, marked *sul tasto* and *simile*. The Violins 2 part plays a rhythmic accompaniment of eighth notes, marked *pp* and *sul tasto*. The Viola part also plays eighth notes, marked *pp* and *sul tasto*. The Violoncello part has a bass line with a long note in the first measure and a melodic line in the second measure, marked *pp*. A dynamic marking of *p* is centered below the staves.

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc. *mf* *pp*

Detailed description: This block contains measures 6 through 10. The Violins 1 part continues the melodic line from the previous block. The Violins 2 part continues the rhythmic accompaniment. The Viola part continues with eighth notes. The Violoncello part has a melodic line in the first measure, a long note in the second measure, and a melodic line in the third measure, marked *mf*. The dynamic marking *pp* is placed below the Violoncello staff in the fourth measure.

11

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

espr. cantabile

15

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

f

mf

mf

22

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

pp

pp

29

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

34

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

39

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

espr.

crescendo

crescendo

crescendo

9

41

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

f *espressivo*

mf

mf

mf

11

5

46

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

ff *largamente*

f

ff

f

ff

f

ff

52

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

tr

tr

fff *largo e forte*

p dolce

fff

p dolce

fff

p dolce

fff

p dolce

più tranquillo

59

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

pp

This musical score consists of four staves: Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 6/8. Measure 59 is marked with a '59' above the first staff. The Violins 1 part features a melodic line with a slur over measures 59-61 and a fermata over measure 62. The Violins 2 part has a rhythmic pattern of eighth notes with slurs and a 'pp' dynamic marking. The Viola part plays a steady eighth-note accompaniment with slurs. The Violoncello part has a rhythmic pattern of eighth notes with slurs. The score ends with a double bar line and repeat dots at the end of measure 64.

Chanson sans paroles

Violins 1

sul tasto *pp* *simile*

mf

p

mf

f espressivo

ff largamente *ff* *fff largo e forte*

più tranquillo *p dolce* *pp*

Chanson sans paroles

Violins 2 *sul tasto* *simile*
pp >

9

14 *f* >

23 *p* > *pp*

32

39 *espr.* *crescendo* *mf* *f largamente*

47 *ff* *fff* *p dolce*
largo e forte

56 *più tranquillo*

Chanson sans paroles

9

T. Kuula

Viola *sul tasto* *simile*

pp

9

mf *espr. cantabile* *mf*

20

pp

30

mf

38

crescendo *mf*

46

f largamente *ff* *fff largo e forte* *p dolce*

più tranquillo

57

mf

Chanson sans paroles

10

T. Kuula

Violoncello

2

p

pp

11

mf

23

pp

33

crescendo mf

43

f largamente ff

53

fff largo e forte p dolce

più tranquillo

3. Tambourin Chinois. Partituuri ja stemmat

Tambourine Chinois

2

F. Kreisler

Allegro molto, quasi Presto

Musical score for Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. The score is in 2/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked "Allegro molto, quasi Presto".

- Violins 1:** Starts with a rest, then a trill (tr) on the first note, followed by a melodic line. Dynamic marking: *mf*.
- Violins 2:** Starts with a rest, then a rhythmic pattern of eighth notes. Dynamic marking: *p*.
- Viola:** Plays a rhythmic pattern of eighth notes. Dynamic marking: *p*.
- Violoncello:** Plays a rhythmic pattern of eighth notes. Dynamic marking: *p*.

Musical score for Violins 1, Violins 2, Viola, and Violoncello. The score is in 2/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked "Allegro molto, quasi Presto".

- Vlins. 1:** Continues the melodic line from the previous system. Dynamic marking: *p*.
- Vlins. 2:** Continues the rhythmic pattern of eighth notes.
- Vla.:** Continues the rhythmic pattern of eighth notes, featuring a triplet (3) in the second measure of the system.
- Vlc.:** Continues the rhythmic pattern of eighth notes.

12 3

Vlns. 1 *tr*

Vlns. 2 *tr*

Vla.

Vlc.

18

Vlns. 1 *p*

Vlns. 2

Vla. *f* *p*

Vlc.

24 *tr*

Vlns. 1 *tr*

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

29

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

3

4

32

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

3

8va

35

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

8va

3

8va

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

p

fz

fz

52 *molto marcato* 6

Vlins. 1 *fz* *molto marcato*

Vlins. 2 *fz* *molto marcato*

Vla. *fz* *f*

Vlc. *fz* *f*

58 *tr*

Vlins. 1 3

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

64

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

68

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

tr

p

p

p

7

74

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

78

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

f

82 *brillante* 8

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

86 *brillante* *8va*

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

Più lento ♩=♩

91 *pp* *p* *mf* *tr*

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

96

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

100

rubato, con sentimento

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

mf

p

103

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

106 *ad lib.* *a tempo* 10

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

108 *pizz.*

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

114 *rubato, con sentimento*

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

118

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

121

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

ad lib, senza string.

122

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

a tempo

pizz.

pizz.

Tempo I

124

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

p

p

12

130

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

tr

tr

3

3

136

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

3

142 13 *tr*

Vlins. 1
Vlins. 2
Vla.
Vlc.

This system contains measures 142 through 146. The key signature is B-flat major. Measure 142 starts with a treble clef and a key signature change to B-flat major. The first violin part features a melodic line with a triplet of eighth notes in measure 145. The second violin part has a similar melodic line. The viola part plays a rhythmic pattern of eighth notes. The violoncello part plays a steady eighth-note accompaniment. Measure 146 ends with a trill in the first violin part.

147

Vlins. 1
Vlins. 2
Vla.
Vlc.

This system contains measures 147 through 151. The key signature is B-flat major. Measure 147 starts with a treble clef and a key signature change to B-flat major. The first violin part features a melodic line with a triplet of eighth notes in measure 149. The second violin part has a similar melodic line. The viola part plays a rhythmic pattern of eighth notes. The violoncello part plays a steady eighth-note accompaniment. Measure 151 ends with a trill in the first violin part.

152 *8va*

Vlins. 1
Vlins. 2
Vla.
Vlc.

This system contains measures 152 through 156. The key signature is B-flat major. Measure 152 starts with a treble clef and a key signature change to B-flat major. The first violin part is marked *8va* and features a melodic line with a triplet of eighth notes in measure 153. The second violin part has a similar melodic line. The viola part plays a rhythmic pattern of eighth notes. The violoncello part plays a steady eighth-note accompaniment. Measure 156 ends with a trill in the first violin part.

8va

14

155

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

159

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

8va

163

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

167 *8va* 15

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

171

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

176

Vlns. 1
Vlns. 2
Vla.
Vlc.

183

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

188

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

194

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

199

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

203

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

207

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

8va

212

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

Tambourine Chinois

19

F. Kreisler

Allegro molto, quasi Presto

Violins I

mf

8

p

17

p

25

p

31

p

37

p

42

p

46

p

molto marcato

57

p

64 Musical staff 64: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords and a trill (tr) on a quarter note, followed by a piano (p) dynamic marking.

72 Musical staff 72: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs and a fermata.

78 Musical staff 78: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs and a forte (f) dynamic marking.

83 Musical staff 83: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs and a *brillante* marking.

88 Musical staff 88: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs, a first finger (1) marking, and a *Più lento* marking with a half note symbol. The dynamic marking is *pp*.

95 Musical staff 95: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs.

100 Musical staff 100: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs, a piano (p) dynamic marking, a *rubato, con sentimento* marking, and a mezzo-forte (mf) dynamic marking.

106 Musical staff 106: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs, a first finger (1) marking, a *ad lib.* marking, a *a tempo* marking, and a *pizz.* marking. The number 21 is written below the staff.

111 Musical staff 111: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs, a *rubato, con sentimento* marking, and an *arco* marking.

119 Musical staff 119: Treble clef, key signature of two flats. The staff contains a series of eighth-note chords with slurs.

122 *ad lib, senza string.* *a tempo* **Tempo I** 21

p

126

134

143

150

155

161

166

174

182

188 Musical notation for measures 188-195. The staff is in treble clef with a key signature of two flats. It features a melodic line with various articulations, including slurs and accents. A trill (tr) is marked above a note in measure 192.

196 Musical notation for measures 196-201. The staff continues the melodic line with slurs and a fermata over measure 200.

202 Musical notation for measures 202-206. The staff shows a continuation of the melodic line with slurs and a fermata over measure 205.

207 Musical notation for measures 207-214. The staff includes a dynamic marking of *8va* (octave) above a slur in measure 210. The piece concludes with a double bar line in measure 214.

Tambourine Chinois

23

F. Kreisler

Allegro molto, quasi Presto

Violins 2

p

10

tr

19

28

34

8va

39

48

p

55

fz

molto marcato

64

tr

p

70

78

83

89

102

113

120

129

138

148

155 *8va* 25

160

169

176

185

191 *tr*

200

205

211

Tambourine Chinois

26

F. Kreisler

Allegro molto, quasi Presto

Viola
p

9

17
f *p*

26

35
p *fz* *fz*

45
p *fz* *fz*

55
f

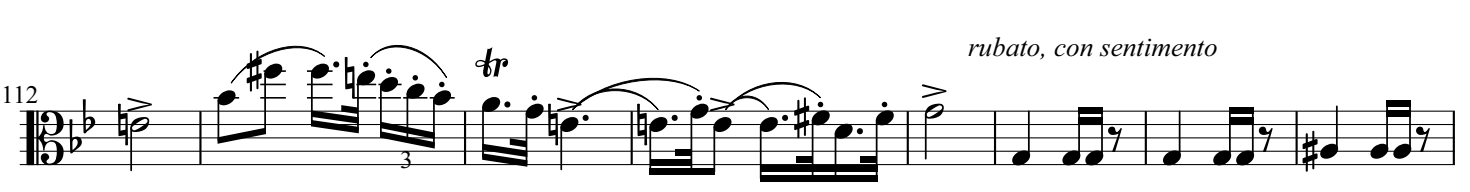
64
p

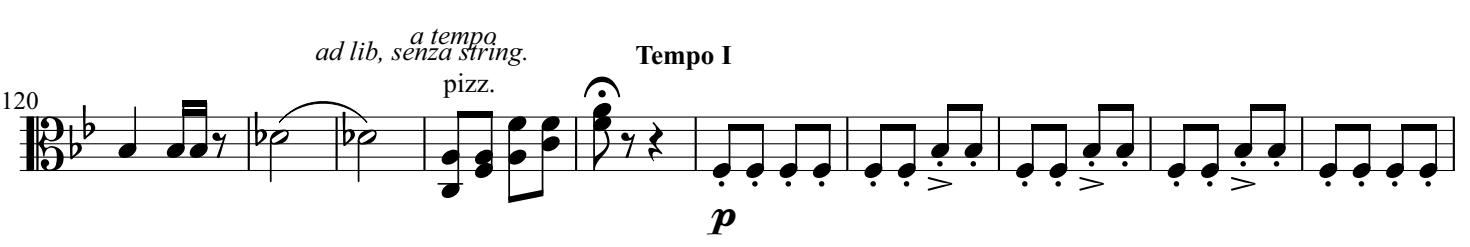
73
4

85

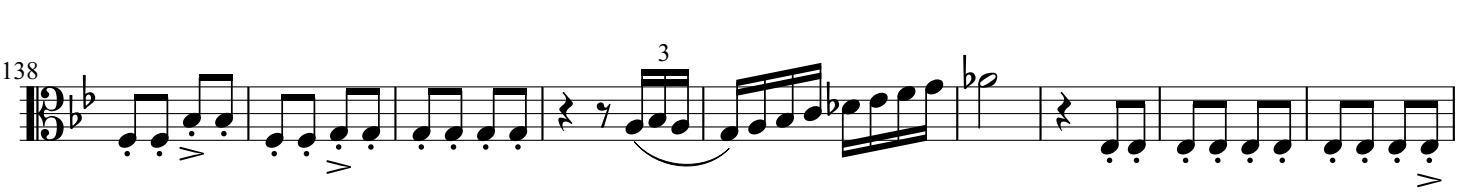
96

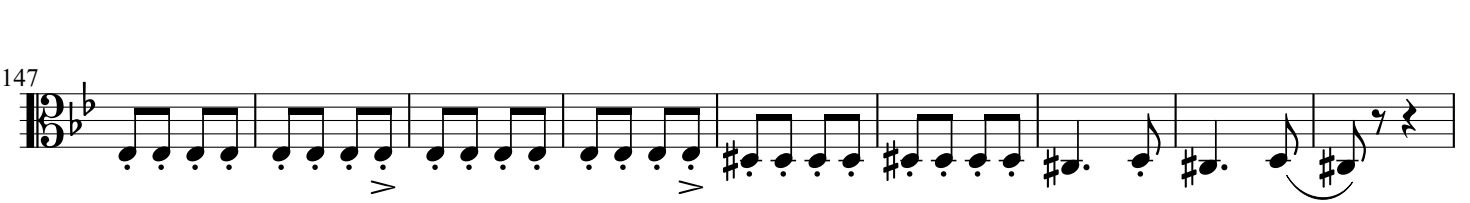
104

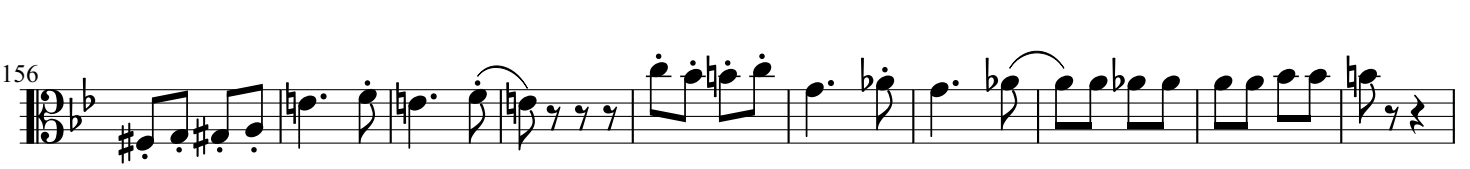
112

120

130

138

147

156

166

176

Musical staff 176-184: A single staff in bass clef with a key signature of one flat. It contains a continuous eighth-note pattern starting with a whole rest in the first measure, followed by eighth notes in pairs across the remaining measures.

185

Musical staff 185-193: A single staff in bass clef with a key signature of one flat. It begins with a triplet of eighth notes (F4, G4, A4) marked with a sharp sign, followed by a quarter rest, then eighth notes in pairs with quarter rests, and ends with a triplet of eighth notes (G4, F4, E4) marked with a sharp sign and an accent (>).

194

Musical staff 194-202: A single staff in bass clef with a key signature of one flat. It features eighth notes in pairs with accents (>) under the first note of each pair, followed by eighth notes in pairs with quarter rests.

203

Musical staff 203-211: A single staff in bass clef with a key signature of one flat. It starts with a four-measure rest marked with a '4' above it, followed by eighth notes in pairs with quarter rests, and ends with a double bar line.

Tambourine Chinois

29

F. Kreisler

Allegro molto, quasi Presto

Violoncello

p

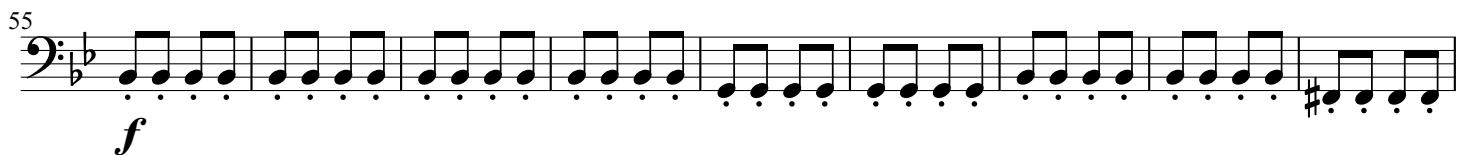
8

17

26

35

45

55

64

73

85 *mf* **Più lento** $\text{♩} = 30$

95 *a tempo* *rubato, con sentimento* *p*

102 *rubato, con sentimento* *arco* *pizz.* *ad lib.* *a tempo.* *senza string.*

113 **Tempo I**

124 *p*

133 *p*

142 *p*

150 *p*

160 *p*

169 *p*

4. Kehtolaulu. Partituuri ja stemmat

Kehtolaulu

2

T. Kuula

Andantino simile

Violins 1

Violins 2

Viola

Violoncello

pp *p*

5

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

pp

9

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

p

13

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

mf

mf

mf

p

mf

17

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

poco animato

21 4

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

p

24

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

affettuoso

mf

mf

mf

mf

26

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

crescendo

f

crescendo

f

crescendo

f

crescendo

f

28

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p *ritard*

p

p

5

30

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

pp

pp

pp

pp

Lento

Tempo I

33

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

p

37 6

Vlins. 1

Vlins. 2 *crescendo*

Vla. *crescendo*

Vlc. *p* *crescendo*
pp *crescendo*

41

Vlins. 1

Vlins. 2 *mf*

Vla. *mf*

Vlc. *mf*

45

Vlins. 1

Vlins. 2 *f*

Vla. *f*

Vlc. *f*

Rit

*p*₃

49 *Lento*

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

p

p

p

3

3

3

3

7

Kehtolaulu

8

T. Kuula

Andantino
simile

Violins I

p

7

13

3 *mf*

19 *poco animato*

25 *affettuoso*

mf *crescendof* *p*

30 *Lento* *Tempo I*

pp

35 *crescendo*

41 *mf* *f*

46 *Lento*

p

Kehtolaulu

10

T. Kuula

Violins 2

simile

pp >

7

p

15

mf

poco animato

affettuoso

21

> *p* *mf*

26

crescendo *f* *p* *ritard*

30

Lento *pp*

35

crescendo

41

mf *f*

47

p *Lento*

Kehtolaulu

11

T. Kuula

Viola

pp *simile*

5

10 *p* *mf*

18 *poco animato*

23 *p* *affettuoso*

25 *mf* *crescendo* *f*

28 *Lento* *p*

31 *pp* *p*

38 *crescendo* *mf*

44

f

3

12

Lento

52

p

Kehtolaulu

13

T. Kuula

Violoncello *simile*

pp

9 *poco animato*

p *mf*

21 *affettuoso*

p *mf*

26 *crescendo*

p *crescendo*

30 *Lento*

p

36 *pp* *crescendo* *mf*

pp *crescendo* *mf*

43 *f* *p* *Lento*

f *p* *Lento*

53

>

5. Shake a Tail Feather-Minnie the Moocher. Partituuri ja stemmat

Shake a Tail Feather/ Minnie the Moocher 2

Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills

Vivace

Violins 1

Violins 2

Viola

Violoncello

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

9

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

13

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

simile f

17

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

21 4

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

25

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

29

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

mp *crescendo* *f* *gliss.*

mp *crescendo* *f*

mp *crescendo* *f*

mp *crescendo* *f*

33

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

mf

mf

37

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

41

Vlins. 1

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

mf

mf

mf

45

Vlins. 1 *crescendo*

Vlins. 2 *crescendo*

Vla. *mf* *crescendo*

Vlc. *crescendo*

49

Vlins. 1 *Lento* ♩ = ♩

Vlins. 2

Vla.

Vlc.

53

Vlins. 1

Vlins. 2 *f*

Vla. *f*

Vlc. *f*

58

Vlns. 1 *gliss.*

Vlns. 2

Vla. *f*

Vlc.

61

Vlns. 1 *gliss.*

Vlns. 2 *p*

Vla. *mf*

Vlc. *p*

64

Vlns. 1 *mf*

Vlns. 2 *mf*

Vla. *mf*

Vlc.

67

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

p

mf

71

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

cresc.

f

f

f

f

Largo

75

Vlns. 1

Vlns. 2

Vla.

Vlc.

Shake a Tail Feather/ Minnie the Moocher

9

Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills

Vivace

Violins 1

mf

mp *crescendo*

f

mf

mf

Lento ♩ = 1

f

p

mf

Largo₁₀

67

3 3

3 3 3 3 3 3 3 3

cresc.

f

75

Shake a Tail Feather/ Minnie the Moocher 11

Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills

Vivace

Violins 2

mf

mf

f *mf*

mp *crescendo* *f*

mf *crescendo*

mf *crescendo*

Lento *mf* *f*

mf *f*

mf *p*

65

mf *Largo* *p* *f* *cresc.*

73

Shake a Tail Feather/ Minnie the Moocher 13

Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills

Vivace

4

mf

simile

10

simile

17

2

27

mp

f

34

mf

mf

46

Lento $\text{♩} = \text{♩}$

52

f

59

f

63

mf

mf

68

cresc. **f**

74

Shake a Tail Feather/ Minnie the Moocher 15

Otha Hayes, Verlie Rice, Andre Williams, Cab Calloway, Irving Mills

Vivace

12

Violoncello

mf

17

22

27

crescendo

mp *crescendo* *f*

32

mf

37

mf

crescendo

42

crescendo

47

Lento ♩ = ♩

54

f

62

p **Largo**

71

cresc. *f*